

Nahumi

1 ¹Profecia mbi Niniven. Libri i vegimit të Nahumit nga Elkoshi. ²Zoti është një Perëndi xheloz dhe hakmarrës; Zoti është hakmarrës dhe plot tërbim. Zoti hakmerret me kundërshtarët e tij dhe e ruan zemërimin për armiqtë e tij. ³Zoti është i ngadalshëm në zemërim dhe pushtetmadh, por nuk e lë pa e ndëshkuar aspak të ligun. Zoti vazhdon rrugën e tij në shakullimë dhe në furtunë dhe retë janë pluhuri i këmbëve të tij. ⁴Ai e qorton rëndë detin dhe e than, i bën të thahen të gjithë lumenjtë. Bashani dhe Karmeli thahen dhe lulja e Libanit Dshket. ⁵Malet dridhen para tij, kodrat treten; në prani të tij toka ngrihet, po, bota dhe tërë banorët e saj. ⁶Kush mund t'i rezistojë indinjatës së tij dhe kush mund të durojë zjarrin e zemërimit të tij? Tërbimi i tij derdhet si zjarr dhe shkëmbinj të janë prej tij të thërmuara. ⁷Zoti është i mirë, është një fortesë në ditën e fatkeqësisë; ai i njeh ata që kërkojnë strehë tek ai. ⁸Por me një përmbytje të madhe ai do të kryejë një shkatërrim të plotë të vendit të tij dhe armiqtë e tij do të përndiqen nga terri. ⁹Çfarë projektoni kundër Zotit? Ai do të kryejë një shkatërrim të plotë: fatkeqësia nuk do të ndodhë dy herë. ¹⁰Edhe sikur të ishin si ferrat e dendura edhe të dehur nga vera që kanë pirë, ata do të gllabërohen si kashta fare e thatë. ¹¹Prej teje doli ai që ka kurdisur të keqen kundër Zotit, ai që ka konceptuar ligësinë. ¹²Kështu thotë Zoti: “Edhe sikur të ishin plot forcë dhe të shumtë, do të kositen dhe do të zhduken. Ndonëse të kam pikëlluar, nuk do të pikëlloj më. ¹³Tani do të thyej zgjedhën e saj nga trupi yt dhe do t'i shkul lidhjet e tua”. ¹⁴Por lidhur me ty Zoti ka dhënë këtë urdhër: “Emri yt nuk do të përjetësohet më. Nga tempulli i perëndive të tua do të zhduk Dgurat e gdhendura dhe ato të derdhura. Do të të përgatis varrin se je i neveritshëm”. ¹⁵Ja mbi male këmbët e atij që njofton lajme të mira dhe që shpall paqen! Kremto festat e tua solemne, o Judë, plotëso betimet e tua, sepse i ligu nuk do të kalojë më në mes teje; ai do të shfaroset krejt.

2 ¹Ka dalë kundër teje një shkatërrues. Ruaje mirë fortesën, mbikqyr rrugën, forco ijët e tua, mblihd tërë forcat e tua. ²Sepse Zoti do të rivendosë lavdinë e Jakobit dhe lavdinë e Izraelit, sepse cubat i kanë plaçkitur dhe kanë shkatërruar shermendet e tyre. ³Mburoja e trimave të tij është ngjyrosur me të kuq, trimat e tij janë veshur me roba të kuqe; ditën që ai përgatit hekuri i qerreve do të nxjerrë shkëndi si zjarri dhe do të vringëllojnë ushtat e qiparisit. ⁴Qerret do të lëshohen me tërbim nëpër rrugë do t'u bien kryq e tërthor shesheve; do të duken si pishtarë, do të vetëtijnë si rrufe. ⁵Ai do të kujtojë burrat e tij të fuqishëm, por ata do të pengohen në marshimin e tyre, do të sulen drejt mureve dhe mbrojtja do të përgatitet. ⁶Portat e lumenjve do të hapen dhe pallati do të shembet. ⁷Atë që rrinte palëvizur do ta zhveshin dhe do ta marrin; shërbëtoret e saj do të vajtojnë me zë si të pëllumbeshës, duke i rënë gjoksit. ⁸Ndonëse Ninive i kohëve të kaluara ishte si një rezervuar uji, tani

ata ikin. “Ndaluni, ndaluni!”; bërtasin, por askush nuk kthehet. ⁹Plaçkitni argjendin, plaçkitni arin! Ka thesare pa fund, pasuri të çfarëdo sendi të çmuar. ¹⁰Ai është i shkretuar, bosh dhe i rrënuar; zemra ligështohet, gjunjët dridhen, ka një dhembje të madhe në të gjitha ijët dhe tërë fytyrat e tyre zverdhen. ¹¹Ku është strofka e luanëve, vendi ku ushqeheshin luanët e vegjël, ku silleshin luani, luanesha dhe të vegjëlit e saj dhe askush nuk i trembte? ¹²Luani shqyente për të vegjëlit e tij, mbyste për luaneshat e tij dhe mbushte strofkat e tij me gjah dhe strofullat me gjënë e grabitur. ¹³“Ja, unë jam kundër teje”, thotë Zoti i ushtrive, “unë do t’i djeg dhe do t’i bëj tym qerret e tua dhe shpata do të gllabërojë luanët e tu të vegjël; unë do të zhduk grabitjen tënde nga dheu dhe zëri i lajmëtarëve të tu nuk do të dëgjohej më”.

3 ¹Mjerë qyteti gjakatar, që është plot me hile dhe me dhunë dhe që nuk po heq dorë nga grabitjet! ²Kërcet kamxhiku, zhurmë shurdhuese rrotash, kuajsh që vrapojnë dhe qerresh që hovin, ³kalorës në sulm shpata Dakëruese, ushta që shndritin, një shumicë e madhe të vvarësh, të vdekur të shumtë, kufoma pa fund; pengohesh te kufomat. ⁴Të gjitha këto për shkak të kurvërimeve të shumta të prostitutes joshëse, mjeshtrë në artet magjike që i shiste kombet me kurvërimet e saj dhe popujt me artet e saj magjike. ⁵“Ja, unë jam kundër teje”, thotë Zoti i ushtrive, “unë do të ngre cepat e rrobës sate deri në fytyrë dhe do t’u tregoj kombeve lakuriqësinë tënde dhe mbretërive turpin tënd. ⁶Do të të hedh përsipër ndyrësi, do të të bëj të neveritshme dhe do të të nxjerr te shtylla e turpit. ⁷Do të ndodhë që të gjithë ata që do të të shikojnë do të largohen prej teje dhe do të thonë: “Ninive është shkretuar! Kujt do t’i vijë keq për të?”. Ku t’i kërkoj ngushëllonjësit e saj?”. ⁸A je më e bukur se No-Amoni, që ndodhet midis kanaleve të Nilit, i rrethuar nga ujërat dhe që e kishte detin si ledh dhe detin si mur? ⁹Etiopia dhe Egjipti ishin forca e tij dhe nuk kishin kuD; Puti dhe Libianët ishin aleatët e tij. ¹⁰Megjithatë edhe ai u internua, shkoi në robëri; edhe fëmijët e tij u bënë copë-copë në hyrje të çdo rruge; kanë hedhur shortin mbi Dsnikët e tij dhe tërë të mëdhenjtë e tij u lidhën me zinxhirë. ¹¹Ti gjithashtu do të jesh e dehur dhe do të fshihesh; ti gjithashtu do të kërkosh një vend të fortidkuar përpara armikut. ¹²Tërë fortesat e tua do të jenë si druri i Dkut me Dq të parë; po t’i shkundësh, bien në gojë të atij që i ha. ¹³Ja, trupat e tua në mes teje janë si gra; portat e vendit tënd janë të hapura përpara armiqve të tu; zjarri ka gllabëruar hekurat e portave të tua. ¹⁴Mblidh për vete ujin e nevojshëm për rrethimin, përforco fortidkimet e tua, ngjeshe argjilën, punoje llaçin, ndreqe furrën për tulla. ¹⁵Atje zjarri do të të gllabërojë, shpata do të të shkatërrojë, do të të hajë si një larvë karkaleci; shumohu si larvat e karkalecave, shumohu si karkalecat. ¹⁶I ke shumëuar tregjet e tua më tepër se yjet e qiellit; larvat e karkalecave zhveshin çdo gjë dhe pastaj Düturojnë tutje. ¹⁷Princat e tu janë si karkalecat, oDcerët e tu si mizëri karkalecash që ndalen midis gjerdheve në ditët e ftohta; po, kur del dielli, Düturojnë tutje, por nuk dihet se ku kanë shkuar. ¹⁸O mbret i Asirisë, barinjte e tu po Dënë, Dsnikët e tu pushojnë; populli yt u shpërnda ndër male dhe kurrkush nuk po i

mbledh. ¹⁹ Nuk ka ilaç për plagën tënde, plaga jote është vdekjeprurëse; të gjithë ata që do të dëgjojnë të Ditet për ty, do të përplasnin duart për fatin tënd. Sepse mbi kë nuk është ushtruar vazhdimisht ligësia jote?